

teatrul este tocmai viață proaspătă. Scopul omului este să rămână om. Arsenalul tehnic progresează și tinde să-l înstrăineze pe om de el însuși și de colectivitate. La ora când vezi filmul, actorul care evoluează pe ecran este în cu totul altă parte, și nu are cum reacționa în funcție de starea ta sufletească. Actorul care evoluează pe scenă este el însuși în fața ta, îți simte respirația, îți aude gândul, îți percepe bucuria, refuzul, ne-

dumerirea, întrebările. În funcție de tine, spectator, reprezentația din această seară este mai sobră, mai lentă sau, dimpotrivă, tînără, scăpărătoare, ardentă.

Personal, în film mă simt prizonier. Regizorul îți spune: „Nu te mișca, stai numai aici”; pe cînd în teatru, cînd se deschide cortina, totul depinde de mine: mă simt un om liber.

Moscova, 26 aprilie 1986

*„Rampa”,
acum 50
de ani
septembrie
1936*

Încă e foarte cald, și bucureștenii grăbesc spre cele **Trei fete cucuiete**, opereta „Cărăbușului”, cu Tănase, Elena Zamora, Ion Talianu, Al. Giugaru. E un amurg de vară înalt, fără nori, răsfrînt peste grădiniile inmiresmate. ● Cei care rămîn acasă deschid aparatele de radio sau potrivesc la urechi „galenele”. După semnalul „Atențiune! Aici Radio-București”, muzică originală de I. Nonna Ottescu, Theodor Rogalski, Paul Constantinescu... ● Prietenii au petrecut la Gara de Nord delegația română care participă la Congresul de teatru de la Viena. Vor fi ascultați cu atenție Ion Livescu („Teatrul ca factor educativ în mase și în special la sate”) și Maris Filotti, conferințind des-

pre succesele românești în stagiunea trecută. ● La grădina „Izbinda” din Calea Văcărești, actrița Sidy Thal repurtează un mare succes în piesa **Umbra galbenă**. ● Potrivit „Rampei”, în U.R.S.S. se instituie titlul de „artist popular” (artist al poporului). Printre cei 13 artiști care l-au primit se numără Stanislavski și Nemirovici-Dancenko. ● „Se dă ca pozitivă știrea” că Ion Vasilescu scrie muzica spectacolului **Alhambra Melody**. Actori de frunte primesc grabnic partiturile. Printre ele, șlagăre fredonate și de nepoți: **Hal acasă, pușor** (interpret Titi Botez) și **Glasul roșilor de tren** în tălmăcirea Agniei Bogoslava. ● La Național, Ion Finteștearu se tînguie după caseta cu avuții. Îi controlează suspinele Ion Șahighian. Va fi un **Avar** antologic. ● Tony Bulandra își potrivește bicornul lui Napoleon. Piesa — de duzină — are situații tari, dar mai tare este gestul coanei Lucica de a interpreta rolul... mamei împăratului.

● Pe hirtie și pe teren, Capitala prezintă următo-

rea „geografie teatrală”: Național, „Regina Maria”, Comedia, „Teatrul Vesel”, Cărăbuș, „Alhambra”, „Liga Culturală”, „Renașterea”. ● Se vînd la licitație lucrurile dramaturgului A. De Herz. Creatorul piesei noastre de salon, răsfățatul scenelor de la începutul veacului, n-a putut asigura urmașilor „ziua de mîine”... ● La Opera Română, ultime acorduri în prag de premieră. **Maeștrii cîntăreți din Nürnberg** sînt Ștefănescu-Gongă, Niculescu-Basu, Nae Secăreanu. ● Ardelenii comemorează personalitatea olteanului Gib Mihăescu, stins de curînd. Cortină festivă la Cluj — **Pavilionul cu umbre**. Regia, N. Neamțu-Ottonel. ● La Iași, dirlogii „mîncăgei” lui G. Ciprian sînt ținuți de G. M. Zamfirescu, regizorul. ● Stagiunea se deschide la 12 septembrie cu **Apus de soare**. George Calboreanu îmbracă întiași dată hlamida „sfîntului de la Putna”. O primse de la Nottara.

I. N.